

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 826

гр. София , 13.07.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН в закрито заседание на тринадесети юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Калин Калпакчиев
Членове: Александър Желязков
Величка Цанова

като разглежда докладваното от Величка Цанова Въззивно частно наказателно дело № 20211000600771 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.249 от НПК.

Образувано е по повод постъпил частен протест от СГП против определение на СГС от 14.06.21 год. по НОХД № 11504/21 год.,с което е прекратено съдебното производство и делото е върнато на прокурора за отстраняване на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

В протеста се твърди,че се касае за очевидна фактическа грешка в обвинителния акт,а не за допуснати нарушения на процесуалните правила,поради което и се прави искане за отмяна на определението и връщането му на първостепенния съд за разглеждането му по същество.

Съдът,като взе предвид изложените в частния протест доводи и материалите по делото намира следното:

С обвинителен акт по НОХД № 1504/21 год.на СГС подс.А. А. П. е предадена на съд за престъпление по чл.357,ал.1,пр.1 във вр. с чл.26,ал.1 от НК.

В проведеното на 21.12.2018 год.14.06.2021 год. разпоредително заседание ,след като е изслушал становищата на страните по въпросите от кръга на чл.248,ал.1 от НПК съдът е приел,че на досъдебната фаза са допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл.249,ал.3 във вр.с ал.2 във вр. с чл.248,ал.1,т.3 от НПК,налагащи прекратяване на съдебното производство.

В този смисъл съдът е посочил,че в обвинителния акт са допуснати противоречия,които не позволяват да бъдат очертани ясно фактите,включени в предмета на доказване.Така на стр.4

от обвинителния акт прокурорът е изложил, че разрешеният срок за прилагане на СРС, вкл. чрез оперативен способ по чл.6 от ЗСРС е бил с продължителност от 60 дни, считано от 03.10.2013 год. до 01.12.2013 год. вкл., като в същата част на обвинителния акт се съдържат твърдения, че срокът за експлоатация на СРС по отношение на инкриминираните комуникатори не е бил продължен във връзка с искане на органа по чл.13 от с.з., защото подсъдимата вече била разгласила класифицирана информация по искане за прилагане на СРС, т.е. ако се приемат така изложените фактически твърдения, то според обвинителната теза, от обективна страна не е бил прилаган способ по чл.6 от ЗСРС след 01.12.2013 год. Съдът е забелязал, че от друга страна в диспозитива на обвинителния акт и в постановлението, с което е изменено обвинението на подс.П., са изложени твърдения, че на 27.12.2013 год. е била разгласена информация с друго съдържание - че по отношение на П. Л. се прилагали СРС с оперативен способ по чл.6 от ЗСРС по посоченото по-горе искане и доколкото в обвинителния акт се твърди, че по това искане за прилагане на чл.6 от ЗСРС по отношение на инкриминираните комуникатори не е бил удължаван и същият е изтекъл на 01.12.2013 год., то не става ясно какво всъщност е съдържанието на информацията, която се твърди, че е станала обект на разгласяване на 27.12.2013 год.

С оглед на така посоченото съдът е намерил, че не става ясно какво е съдържанието на разгласената на 27.12.2013 год. информация - че са прилагани СРС в предходен период, преди 27.12.2013 год. или че са се прилагали към момента на разгласяване на съответната информация в срока по чл.21, ал.2, т.3 във вр. с ал.1, т.3 от ЗСРС, т.е. към 27.12.2013 год. и в тази връзка ако се приемат фактическите твърдения в диспозитива на обвинителния акт, то инкриминираната информация е относно факта на прилагане на оперативен способ по чл.6 от ЗСРС по отношение на инкриминираните комуникатори и по отношение на лицето П. Л. към момента на разгласяването, т.е. 27.12.2013 год., а ако се приеме описанието на фактите в обстоятелствената част на обвинителния акт, информацията, обект на разгласяване се отнася до предходен период от време, т.е. до 01.12.2013 год. докато се твърди, че действително се е прилагал посоченият оперативен способ, предвиден в ЗСРС.

Отделно от това, първостепенния съд е приел, че обвинението е неясно, тъй като се твърди, че въз основа на акт на органа по чл.13 от ЗСРС е бил прилаган оперативен способ по чл.6 от същия закон по отношение на инкриминираните комуникатори и доколкото актовете на органите по чл.13 от ЗСРС само иницират производство пред органа по чл.15 от с.з., а същевременно се твърди, че прилагането на посочения оперативен способ е било осъществено, то за съдът е останала неясна позицията на държавното обвинение относно обема на информацията, представляваща държавна тайна и основанията, поради които същата е класифицирана като такава по смисъла на чл.357, ал.1 от НК.

На следващо място, според първостепенния съд, не е ясно и дали инкриминираната информация обхваща основанията за прилагането на този оперативен способ, така както са предвидени в ЗСРС след дадено разрешение на компетентния орган по чл.15 от с.з., както и относно обхвата на разрешения период за прилагането на инкриминирания оперативен

способ ,дали срокът на експлоатация на СРС е обект на разгласяване,въз основа на какъв акт е определен периодът на прилагане на чл.6 от ЗСРС и дали същият съвпада с инкриминирания период на разгласяване.Съдът е приел за наложително излагането на факти в тази насока,тъй като това се отнася до елементи от обективния състав на престъплението,за което подсъдимата е предадена на съд.

С оглед на изложеното съдът е заключил,че посочените по-горе противоречия в обвинителната теза не могат да бъдат отстранени в процедурата по чл.248а от НПК ,доколкото не е ясна волята на държавното обвинение в каква посока и в коя част следва да бъдат нанесени съответните корекции.

Предвид на това съдът е прекратил съдебното производство и е върнал делото на прокурора за отстраняване на посочените процесуални нарушения.

Прочитът на материалите по делото и на внесения за разглеждане обвинителен акт дават основание на САС да приеме,че е налице дефицит в подхода на прокурора да представи по ясен и недвусмислен начин всички значими факти,така че обвинителната теза да бъде очертана по начин,който да гарантира пълноценното упражняване правото на защита на подсъдимата.Без да се преповтарят съображенията на първия съд,които този съдебен състав изцяло споделя,е необходимо да се посочи,че в конкретния случай не се касае за очевидни фактически грешки досежно датите на извършване на деянието в обстоятелствената част и в диспозитива на обвинителния акт, отстранени по реда на чл.248а от НПК,както се твърди в частния протест,а за неясноти и противоречия в обвинителната теза,касаещи фактите,включени в предмета на доказване,подробно очертани в атакуваното определение.

С оглед на това и САС намира,че обвинителният акт не отговаря на изискванията на чл.246,ал.2 от НПК,тъй като са налице неясноти и противоречия в описаните в него фактически твърдения,които следва да бъдат отстранени,така че да е ясна волята на прокурора и по този начин да се гарантира упражняването в пълен обем на правото на защита на подсъдимата.

ОПРЕДЕЛИ:

По изложените съображения САС

О П Р Е Д Е Л И :

ПОТВЪРЖДАВА определение от 14.06.2021 год. на СГС,НО,10 състав,по НОХД № 1504/21 год.,с което е прекратено съдебното производство и делото е върнато на прокурора за отстраняване на допуснатите съществени нарушения на процесуалните правила.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____